

104604

O. HEDALEN

TLF. 460652

JAC. AALLS GT. 31

(12)

OSLO 7/5 1951

Fru Qvisling.

Vedlagte hadde jeg ment aa omskrive og forbedre og tilføye endel og utgi som brosjyre, men da jeg har vært mindre bra en tid- og er frendeles uvel, saa sender jeg disse kløddparene hvorav jeg haaper fruén kan finne et og annet, som De kan bruke og la skrive av.

Naar De har det ferdig, saa kan De gi meg besked og jeg setter mit navn uder. Det forkommer intet i disse som jeg ikke kan underet skrive.

Beklager at jeg ikke f.t. greier aa gjøre det ferdig.

Da jeg ikke har noe gjennemslag vil jeg gjerne faa disse parer tilbake etter avbenyttelsen.

Hilsener

Deres erbdige

O. Hedalen.

O. Hedalen

1.
(Smaagutter.) Qvisling som forsvarsminister 1933/34

Det er ikke ukjent at naar smaagutter har gjort noe galt, saa forsøker de aa faa skylden herfor over paa andre for selv aa unngaa en lusig, men slikt er ikke realt. Det som taler til deres unnskyldning er at de er - smaagutter og av en ytterst daarlig støpning.

Men det er ogsaa en kjendt sak at vi har - og har ^{lengre har} politiske smaagutter, som er seg bevist aa ha begaatt umaatelig taapelige handlinger ved aa avruste og legge landet forsvarsløst og derpaa rømme fra det hele og la folket i stikken - og har paaført land og folk den største ulykke. -- Men de er av ytterst daarlig støpning, - og forsøker aa legge skylden paa andre.

Naar de kan se paa at deres uskyldige landsmenn dømmes, sultes, tortureres og plages, saa de mister helsa og tildels livet -- endog lar dem henrette, - saa kan de ikke ha samvittighet - eller den har funnet det haapløst aa fortsette sin virksomhet.

Landets beste patrioter - kvinner og menn stiftet i 1933 "Nasjonal Samling" (N.S.) For aa bli - eller kunne staa i denne samling maate medlemmene forplikte seg til aa motarbeide avrustningsselskapen og arb. for et sterkt militært forsvar, som kunne trygge vaar nøytralitet. - N.S. program var saa utmerket at etter krigen har samtlige øvrige politiske partier godkjendt det i sitt fellesprogram.

Skjønt de burde vite - og ogsaa vet at det var avrustningspartiet som ødela vaart forsvar, saa forsøker disse politiske smaagutter aa legge skylden paa N.S. idet de stadig fremholder at det aldrig har vært bevilget mindre til forsvaret enn da Qvisling var forsvarsminister i Bonderegjeringen, - og at det var da distriktsbefalet ble helt sløffet

Jeg skal derfor ref. litt fra forsvarsdeparten den gang -- hentet fra det stenografiske ref. i Stortingstidende.

Dette viser at ingen forsvarsminister har varmere anbefaldt ~~distrikts~~ distriktsbefalet bibeholdt, - og ingen forsvarsminister har grundigere vært en rekke talloppgaver paavist at 96 % av de til militærvesenet bevilgede midler blir brukt her i Landet.

Qvisling uttalte:

"Ingen som er kjendt utover bygdene kan benekte, at det sterkeste bindeledd mellom den almindelige mann og militærvesent, det var og er distriktsbefalet."

Qvisling opplyste videre: "at kr. 550 000,- kommer direkte landbruket til gode, - 450 000,- gaar til arbeidsfolk omkring ekserserplasser, - og norsk industri tilgodeses med $\frac{1}{4}$ million. - Jernbanene faar 180 a 200 000,- kr. i transportutgifter, - Innkommanderingstilllegg til befal og menige over 600 000,- kr. - Vi lagde den gang vaapen og amunisjon saavel som all utrustning ved egne militære verksteder og med egne folk, og hertil gikk en hel del millioner. - Nu

derimot kjøper vi alt til utrustning og bevegning fra Amerika til mangedobbelte priser. -- Til de mange befalskoler i landet, hvor tusener unge menn fik en utmerket utdannelse - ogsaa for andre gjøremaal enn de militære, - gikk mange millioner, som maasies var vel anvendte penger.

Arb.p. foreslog helavvepning. Venstra foreslog 30 millioner kr. og begge disse partier ville ha distriktsbefalet helt sløffet.

Qvisling og Hnabro (H) arbeidet sammen for aa faa størst mulig bevilgning til forsvaret og mest mulig av distriktsbefalet bibeholdt

Venstre og Arb. p. slo seg sammen og fikk flertal for de 30 mill.

II

og fikk hele distriktsbefalet sløyfet.

Dette viser at Qvisling og hans parti N.S. den gang - som alltid arbeidet for et solid forsvar, som kunne reddet landet for aa bli innblandet i den ulykkelige krig. Og det viser ogsaa at Arb.p. lederne da som før likesaa iherdig arb. for aa legge landet forsvarsløst - og derved loktyskerne til uhindret aa okkupere landet.

Monsen uttalte ved samme anledning: " Mot disse ulykker (som en forsvars-krig er) er det aa reise opprør i et land dog en mindre ulykke. Og det maa enhver regjering ogsaa her i landet være forberedt paa: at den revolusjonære arbeiderklasse reiser seg for aa slaa makten ut av hendene paa slike eventyrpolitikkere."

Andresen uttalte litt senere: " Jeg ønsker aa konstatere at hrr. Monsen har staatt paa Stortingets talerstol og proklamert opprør for det tilfelle at vi vil forsvare oss. - Hrr. statsraad Qvisling har allerede gaatt inn paa det, og gjendrevet det med de beste beviser og eksempler som finnes."

Kommanderende general Holdtfoth uttalte: At det beløp (30 mill.) alene vil tjene til aa kaste det norske folk blaar i øynene og inngi folket den illusjon, at Norge var beskyttet av et militært forsvar."

Kommanderende general og sjef for generalstabens Bauck uttalte: " Jeg ønsker ikke ved aa forholde meg taus aa bli skyldig i et Folkebedrag - som kan bli en katastrofe for vaart land."

Katastrofen ved dette folkebedrag fra avrustningspartiet kom 1940.

Det var ikke nokk med at Nygaardsvold i aarevis hadde arb. for avrustning. For aa faa fart i dette arbeide tok han antimilitaristisk-skolemester Monsen - og senere Oscar Torp og lønnet disse av skattyternes penger med 18 000,- kr. aarlig til hver av dem for aa ødelegge vaart forsvar.

Videre mobiliserte han først etter at tyskerne hadde tømt vaare depoter for alle slags vaapen, amunisjon og utrustning forøvrig.

Den 7 de juni 1940 sendte saa Nygaardsvoldregjeringen følgende inattil-ling til Kongen, som Kongen s.d. bifoldt, den lyd slik: "... Under disse forhold, og fordi det har vist seg umulig aa skaffe heren den nødvendige ammunisjon og annet krigsmateriell, vil det være haapløst for Norge aa forsette krigen. (følgen av avrustningen)

Samtidig ga regjeringen ordre til kapitulasjon, hvorpaa kongen, og regjeringen samt endel stortingmenn forlot landet.

Major Langeland -mil.org. sjef. skriver i sin bok: For at i ikke skal dømmes:

" Den 9 de april hadde Norge 600 000 menn i kampdygtig alder. Om vi gjør fradrag for kampdygtige blir det minst 450 000 igjen. Det var disse 450 000 kampdygtige menn, som maatte se paa at 15 000 nazister gikk iland og okkuperte oss den 9 april. -Hvorfor i all verden lot Norge med 450 000 kampdygtige menn seg okkupere av 15 000 Hitlersoldater ?? maken til forsmedelse har skjelden et folk opplevd. Begivenheten er saa fantastisk at den gjennom tidene vil bli staaende som et mysterium. Hvis vi unngaar at ~~trykkes ut som en bok~~ ytringsfriheten blir utryd-450 000 og 15 000 er et saa altfor vilt forhold.

Var de rene knøhøner disse 450 000 menn naar slikt kunne skje ? Hvad var i veien med Oslo som hadde 50 000 kampdygtige menn og lot seg ta av noen hundre nazister ? -- I mange aar hadde det vært klart at vi naar somhelst kunne risikere et angrep og saa stelte vi oss slik.

Nei, - disse 450 tusen var nokk ikke knæhøner, men ulykken var den at noen menneder etter at Norge i 1905 hadde frigjort seg fra et 500 aarig avhengighets forhold gikk en del arbeiderpartiledere sam- til et stort landsmøte og der vedtok de:

" Arbeiderpartiets antimilitære innstilling skjernes."

Dermed begyndte avrustningen og arbeidet for aa legge vaart land under et nytt aak.

I denne forbindelse skal jeg nevne ennu et vedtek av av 6/3 1921.

"Proletariatets diktatur vil kreve utnevnelsen av saadanne arbeid- dere, som ingen erfaring har aa oppvise; - til de mest ansvarsfulle stillinger i staten, -- ellers vil Arbeiderregjeringen bli maktesløs og ikke understøttes av massene." (naar de faar regjeringmakten)

Det er denne linje som synes fulgt, og derfor er det gaatt saa ille baade med vaart forsvar og vaar økonomi før og etter krigen, og verre blir det for hver dag som gaar.-- Et eksempel herpaa er bolig- nzden. Ifølge Stortingsdebatten igaar hadde Statsministeren lovt 25 000 leiligheter om aaret - det ble bare 18 000. - Det har staatt paa forskjellige ting - som spiker, -sement og trelast . I 1946/47 eksportertes vel 2000 ton spiker, - I 1947/49 60 000 ton sement, I 1950 trelast tilstrekkelig til 3000 leiligheter. -Bratli (s) opplyste at etter krigen er det i Oslo bygget 3355 leiligheter mot 22 000 i de siste 5 aar før krigen, og at det nu var 28 000 leiesøkende. ~~Heretter vil vi se paa de mange andre eksempler paa at regjeringen har mislykket seg i sin politik.~~ Og saa straffer man folk for at de bygger seg hus uten utgift for sta- ten. - Man straffes for aa gjøre nytte. (Aftenp.

Dr.jur. Smedal skriver i sin bok "Patriotisme Og Landesvik" s. 62.:

" En stor feil ble etter mitt skjønn gjort i 1905, da vi ikke fikk en Bernadotte til Norges konge. Hadde vi faatt det, ville det ha ka- blitt et mer intimt samarbeide med Sverige, som sikkert ville resul- tert i et forsvarsforbund til betryggelse av den skandinaviske halvøy. Da ~~villkønnen~~ hadde vi traktatmessig maattet holde vaart forsvar i orden da hadde partipolitikkerne ikke vært gitt anledning til aa ødelegge det. Og vi ville ha unngaatt 9. april 1940, ulykkens, udlykkelsens og skammens dag i vaar historie.

Side 86 skriver Sm-dal videre: -" Paa gaten traff jeg en forhenveren- høyere offiser som jeg kjenner. Av politisk innstilling er han en meget moderat gjøssing. Hans uttalelser om regjeringen Nygaards- vold var preget av bitterhet. Han var sterkt forarget over at disse menn naa spilte rollen som store edle patrioter. Unionsoppløsningen i 1905 ansaa han som en feil. -Vi var begge enige om at vi hadde vært bedre tjent med prins Carl av Sverige til konge enn med prins Carl av Danmark. Han mente at kong Haakon hadde sitt store ansvar for at vaart forsvar forfalt. Hadde det vært talt et kongeord mot forswarets ødeleggelse, og hadde kongen satt sin stilling inn paa at det maatte skje en forandring, ville uten tvil hans ord ha vært fulgt." -- Herom vil jeg ikke ha uttalt noe, men gjør en sammenligning

Sammenligning mellom norsk og svensk styre siden 1814.

I begynnelsen av 1800 aarene var det yppers daarlig med Sverige. Uduelige konger og regjeringer hadde forsømt landets militære forsvær og finansene var slettest mulig. - Russerne hadde tatt Finland fra Sverige og trued med aa ta ogsaa selve landet.

I likhet med hvad vaare norske patrioter senere gjorde, da de 1933 stifted "Nasjonal Samling" for aa stoppe avrustningsskapskapen og lage et sterkt militært forsvær som kunne redde vaart land fra undergang, -- gikk nu endel av Sveriges beste menn sammen for aa finne utvei til landets redning. -- Alle var enige om at som Sveriges ~~regent~~ regent maatte man finne en mann som baade kunne reise igjen landets militarvesen i en fart, - og som hadde mot, evne og erfaring til personlig aa lede armeen i tilfelle overfall.

Det var en løytnant - grev Otto Mörner, som unnfanget ideen aa tilby den berømte unge feltherre general Jean Bernadotte av Fränkri-ge Sveriges trone som Carl den 13 etterfølger.

Det var mange svensker som hadde visse betenkeligheter ved dette valg, men kong Carl den 13 de og hans regjering og andre tilhengere likte best aa anbringe seg paa et trygt sted og la andre kjempe, og ga derfor med glede sin tilslutning til forslaget om aa tilkalle nevnte general som Sveriges kronprins.

General Bernadotte (Fyrste av Pontecorvo) ble Sveriges kronprins, tok navnet Carl Johan og ble i realiteten landets regent.

Han fikk snart rettet paa finansene bl. a. ved aa innskytte av sin betydelige formue. Militarvesenet fikk han hurtig orden paa, saa den rusiske keiser Alexander oppga sine erobningsplaner. Derimot ble Carl Johan anmodet om aa ta overledelsen av de Ruiske, Engelske Østerigske og Prøysiske armeer for aa knekke Napolen, som herjed største delen av Europa. Han paatok seg jobben. - Det tok uker før han fikk ringen tatt nok omkring Napoleon, og da som alltid ved alle sine felttog delte han sine soldaters strabatser, - spiste den samme mat, - laa i telt og dels paa bakken med kappan over seg.

Etter aa ha overvunnet Napoleon møtte han keiser Alexander, kei-Franz Josef, - kongen av Prøysen samt de Engelske utsendinger i Kiel for aa faa sin belønning. Alle lovte ham Norge som belønning unntagen englanderne.

Disse meddelte at det var den engelske konge og det engelske folks ønske at hvis Norge ble fri fra Danmark, saa skulle Nordmennene selv bestemme sin regjeringsform. Hvis Norge frivillig besteinte seg for union med Sverige, saa skulle det skje paa en saadan maate at det ble til størst mulig lykke for det norske folk.

Paa tilbaketuren til Sverige tvang Carl Johan Fredrik den 6 te til aa frigi Norge.

Men saa fikk han høre at Nordmennene ikke ville ha noe med Sverige aa gjøre. Landets beste menn hadde paa Eidsvold laget sin egen Grunnlov. Carl Johan drog derfor til Norge med en hær og omringet Fredrikshald. Paa festningen Fredriksten laa gamle general Ohme og skjød paa svenskene. Herover ble han rasende og ga generalen ordre til øyeblikkelig aa holde opp med skytningen, - ellers ville Carl Johan la ham henge som opprører. - Hertil svarte gl. Ohme: "Jeg er en gammel mann og skal snart allikevel dø. Hr. løytnant Tønder --- behag aa fortsett skytningen."

Carl Johan forsøkte aa tvinge Haldenserne til aa sverge svenskekonges troskap, - og hvis de ikke det gjorde ville han bombadere byen.

En av lederne svarte at var det saa om aa gjøre faa ødelagt byen, saa skulle borgerne selv brenne den. - Det hadde forfedrene gjort i 1716.

Carl Johan forstod at nordmennene ikke lot seg tvinge. Det kom istand en sammenkomst med Carl Johan og norske autoriter hvor man enedes om at svenskekongen skulle styre Norge etter dets egen Grunnlov.

Den 9 de november 1814 holdt Carl Johan sitt inntog i Norges hovedstad. Han kom noen timer forsinket. I denne tid stod æresvakten i øsende regnvar og gjorde vel derfor et mindre godt inntrykk.

Kronprisen ble mottatt i Palæet av høyere embetsmenn. Her gav Carl Johan straks paa oberst Aabert. : "Deres soldater mangler holdning og presisjon. Elendigere tropper har jeg aldrig sett"

Obersten brugte ikke aa krype hverken for priser eller konger og svarte ganske tørt : "Meget mulig, men med disse tropper skulle jeg paatatt meg aa stenge veien saa Deres Kongl. Høyhet aldrig har kommet til Christiania, om ikke skjebnen hadde villet at jeg i aften

skulle motta Deres Kongelige Høyhet som Norges Kronprins."

Vi hadde menn i 1814 - ellers mangled vi alt.

I 1905 og i 1914/16 hadde vi menn og et velsituert land- og et utmerket militært forsvar, som det stod respekt av. Ikke engang tyskerne vaaged i 1916 gaa paa oss, som meningen var. (Se Gunnar Knudsens hyrdebrev fra Borgestad 1927.)

I dag mangler vi menn i Storting og regjering. - Mangler forsvar og er verdens mest forgjeldede land - folketallet tatt i betraktning.

Under Bernadottenes styre er Sverige blåt en storømt - et rikt land, som hverken vil ha - eller kan faa noen Marchalhjelp, og har et militært forsvar, som trykker dets nøytralitet.

Norge hadde adskillig t skjel med svenskene under unionstiden, ~~det~~ vaart land, i 1814 var verdens fattigste, mest utarmede land, var det ingen som villende laane penger paa alm. betingelser. Etter meget strev fikk vi i 1818 laant 2,400 000 kroner av handelshuset Bennecke i Berlin, men vi maatte skrive under paa at skyldte hele 3,600 000 kr. og disse tre mill. seks hundre tusen maatte rentes med 5 % aarlig og betaales tilbake ved forfall. - Senere fikk vi et laan paa samme betingelser, og hertil kom at vi maatte delta i Danmarks statsgjeld med 12 millioner etter at Danskene hadde ribbet oss for alt.

Allikevel gikk vaart land under Bernadottestytret frem med kjemskridt. - Norges Bank ble startet og banker i alle byer og mange bygder ble opprettet, - en mengde skoler og andre offentlige bygninger reistes. Gl. byer ombygdes og nye anlagdes. Ingen steds ser man saa vel oppbygde bondegaaarder som i Norge. - Vaar Handelsflaate ble den tredie største i verden - tre gange saa stor som Ruslands med sine 150 millioner innbyggere mot vaare 2 millioner den gang. - Dertil vaart nevnte utmerkede forsvar.

Norge hadde med sin veldige skipsfart, overmaate rike fiskerier og fremfor alt vaare mange store vanfall bedre betingelser for

Moral er, hetter det i et av punktene, "hvad der er nyttig for det kommunistiske parti. Vårt arbeide er ikke aa reformere, men aa ødelegge enhver art av religion, enhver art av moral. -All religion er gift som beruser og bedøver menneskets aand, dets vilje, dets bevissthet, og herimot maa vi reise en bestemt kamp.

Kjærligheten til foreldre er oftest en skadelig kjærlighet, og det barn som er oppdratt i familien, er for det meste antisosialist.

Det er nødvendig aa remplasere familien med det kommunistiske parti. --- Det bud i utbytters bibel: "Du skal ikke stjele -- er forlengst ombyttet med den formel som kammerat Lenin har skapt: -- Stjel, hvad der er blitt stjålet.-- Du skal hedre din far og din mor, --- Nei, vi befaler ungdommen kun aa hedre de foreldre som har et proletarisk revolusjonært syn, som forsværer bevisst og energisk proletariatets klasseinteresser. -- De andre foreldre skal oppdras om igjen av kommunistiske barn. --- Du skal ikke slåa ihj ihjel.-- Nei, -budet var et utslag av bourgeoisiets pietisme.

Proletariatet er den eneste sosiale klasse i historien som aldri har tatt sin tilflukt til pietisme.--- Hvis et individ er overdrevent skadelig, - hvis det er farlig for den revolusjonære kamp, --- har du rett til drepe det, idet du adlyder ordren fra din egen klasse."

Gvisling Uttalte : "et er ingen tvil om at dette, som Trannell og andre av arbeiderp. første menn nu vil sette i scene, -nytte i tilf. av mobilisering, - er organisert Landsforræderi.

Videre- jeg vil spørre: Hvad har egentlig de bra norske arbeidere at gjøre med denne politikk? -Hvad har de som er fylt av en rettferdig sosial trang, aa gjøre med denne politikk som er skissert i disse synspunkter? - Ingenting.

Den eneste mulighet for aa overvinne de bosjevikiske tendenser er positive ting..Det er opplysning for det første.

Jeg er overbevist om, at naar de norske arbeidere fikk ordentlig rede paa hvorledes dette henger sammen, - hvad det fører til, -- og hvad det skal føre til, saa kommer den kommunistiske virksomhet i vaart land efterhaanden til aa synke sammen av sig selv.
Komiteen og Stortingsrepresentantenes uttalelser:

Samtlig medlemmer av komiteen - paa 2 ner - samt 3/4 deler av Stortingsrepresentantene erklarte at Gvisling i sin avsløring -og anklage i sin Stortingstale hadde gitt helt ut klare og fyldestgjørende beviser for at riktigheten av det han der anførte- nemlig at endel menn for russiske penger arb. for aa gjøre vaart land til en sovjetrepublikk.-- De 2 i komiteen - Monsen og Jensen saavel som 1/3 del av Stortingsrepresentantene ,hvorav mange var impliserte,maatte selv. stemme imot.

Fjalestad (kom. ordfører) nevnte i sitt lange foredrag att: Aa komiteflertallet var enig med statsraad Gvisling i, at det i realiteten er riktig at det norske kommunistparti faktisk staar i en fremmed makts tjeneste. ... det er ogsaa dokumentert som peker paa i den retning at ogsaa offisielle sovjetrusiske myndigheter, delegasjoner driver kommunistisk propaganda i vaart land, og at arb. partiet har mottatt mange millioner fra Rusland til sitt arbeide med aa gjøre vaart land til en sovjetrepublikk.--- Videre at etter et bruddet med Moskva ble det fra innflytelsesrikt hold innen Arbeiderpartiet ble betonet at det ikke var noen prinsipiell for - skjell mellem partiets retningslinjer og maal- og Moskvakommunistene, og at arb. partiet fremdeles var revolusjonert og kommunistisk.

Østby-Deglum : "Skjelden har vel en tale i Stortinget vakt større oppsikt enn statsråd Qvislings tale iden 7 april og skjelden er vel Stortingsref. lest med mer interesse og en sak fulgt med større oppmerksomhet av landets samlede befolkning enn denne. --- og hvorfor ? Jo fordi det her var en mann som virkelig kunne si fra --som ikke var redd for aa slaas et slag for en sak, som han var overbevist om hadde den aller største betydning for vaart folk.

Han ropte et "varsku her" som hørtes utover det ganske land-- et rop som var paa sin plass og som ikke kom noget fortidlig.-- Han varskudde om, at vi maatte være oppmerksom paa den fare som truet vaart land fra de revolusjonære krefter. -- Skjelden er vel noe menneske blitt utsatt for en slik systematisk ondsinnet forfølgelse som Qvisling er blitt - fra revolusjonært hold -fra endel av landets presse.

Allerede straks Qvisling traadte inn i bonderegjeringen begynde angrepene i den revolusjonære presse, og de har stadig gjentatt seg et sterkere og sterkere. Statsraad Qvisling var en farlig mann for de revolusjonære fordi han kjendte forholdene bedre enn noen annen. Derfor maatte han bekjempes."

I sin tale i Stortinget 7 april 1933 gikk han til angrep, og anklaget dem som ved vold og makt ville omstyrte vaart samfund, og fortalte at han hadde dokumenter som viste at den revolusjonære bevegelse i ~~xxx~~ vaart land finansieres fra utlandet."

Arb. partiets fører Nygaardsvold karakteriserte dette som nonsens og bad om at kortene skulle legges paa bordet. "

Nygaardsvold fikk altsaa fremlagt paa bordet mange kange flere kort enn han ønsket.

Som konklusjon vil jeg fastslaa - sa Østby Deglum: " - 1 komiteens flertal er enig i at statsraad Qvisling hadde fyldestgjørende grunnlag for sine uttalelser i Stortinget 7 april. -- 2- Det norske revolusjonsparti er en direkte underavdeling av kominteren og ledes og finansieres fra Russland. ---- 3- Det fastslått at det norske Arbeiderparti er et revolusjonært parti som ikke har avskåret alle forbindelser med Moskva."

Ameln uttalte i Stortinget: " -Da statsraad Qvisling talte i tron-taledebatten, tillot jeg meg etterpaa som neste taler, a hilse med glede at det var en mann som hadde sine meningers mot ogsa fra, og naar man har hørt -- man kan gjerne si de u-artikulerte skrik fra herrerne Monsen, Jensen og Nygaardsvold, -- maa man virkelig si at der maa være noen sønne punkter som maa være truffet. -Jeg har inntrykk av at hr. Qvisling har traaket paa de herrers russiske liktorne, og derfor skriker de....."

Mossid uttalte :...Etter den klare og utførlige paavising av de faktiske forhold i denne sak som herrerne Tjølestad, -Østby-Deglum og Peersøn har gitt skal jeg være ganske kort. Herrerne har paavist at det foreligger en hel rekke autentiske dokumenter hvorav fremgaar en verdensomspennende revolusjonær bevegelse, som ledes av russiske myndigheter ogsaa har sikte paa vaart land for aa legge det under Sovjet-rusisk styre.*... Det er videre paavist at Arbeiderpartiet er revolusjonært innstillet, hvad Nygaardsvold idag har bekreftet og understreket, og at de har mottatt penger fra Russland for aa fremme sine revolusjonære maal. Jeg føler som nordmann taknemlighet overfor statsraad Qvisling som har utsatt seg den mest forbitrede politiske forfølgelse for aa kunne si sann- en aspent og ærlig til hele det norske folk. Jeg tror at den

statsråd Qvisling derved har gjort vårt land større tjeneste enn noen av oss idag har full oversikt over. Jeg for min del tror at de norske arbeidere og det norske folk i det hele tatt føler og tenker nasjonalt og at de vil føle takknemlighet over at de nu har faatt full besked om hvad er foregaaet og hvorledes det planlegges. -- Jeg nevnte den politiske forfølgelse mot statsråd Qvisling, som vi kjenner fra de utrolig lavtliggende insinuasjoner som moskvakommunistene har dyttet over Qvisling. - Og hvad er motivene?

Motivene er sprunget ut av bevisstheten om at statsråd Qvisling for tiden er den mann i vårt land som bedre enn noen annen kan avskaffe og derigjennem bekjempe den revolusjonære bevegelse. -- Det forholdet seg som i dok. 86 fremholdt at kommunistene frykter statsråd Qvisling som en farlig motstander av deres lære fordi han vet sa meget om kommunistenes fremsagnsmåte og mael.

Det er det samme motiv som i denne debat har forledet hr. Høygaardskomiteens flertall, - Orsaa den politiske forfølgelse mot Qvisling.

Hr. Qvisling har rolig og verdig, sa pent og arlig redegjort for de forhold beskyldningene omfatter, og er etter hittil fyldestgjørende. Statsråd Qvislings redegjørelse er en arlig manns sape og uföörbeholdne fremstilling av denne sak.

Jeg kjendte ikke Qvisling da han ble forsvarsminister i Bonderegjeringen, men etter at jeg har lært ham sa kjenne, føler jeg meg fulst forvissnet om at statsråd Qvisling i skjelden grad fortjener alle retskafne menneskers aktelse og tillid baade paa grunn av hans karakterskapskaper og hans dyrtighet, slutter Kossid.

Garnes uttalte ved samme anledning i Stortinget: -- Me hadde fyr høyrte om revolusjonen i Russland, - so blodig og umenneskelig paa at sjølvo himmelen inkje kunna funne paa noko verre - at folk so inkje underkasta seg revolusjonsbandittane vart skotne ned som dy eller kasta i fengsel, der dei snart forkom. Me hadde ogsa høyrte how leis folket vart røva frae sin eigedom frae gard og grunn frae hus og heim og sett til slavearbeide for litt eller inge løn. -- Me fekk ogsa høyre at norske borgere reiste til Russland for aa studere dette systemet for aa overføra det til vaart land - eit skod hel.

Dette forklarar den systematiske undergravning av forsvaret vaart, ein skal lesja landet varielaust. Kommunistiske organisasjonar skal falla dei folk i ry an som i farestund vil verja sitt land.

Det kommunistiske idealsamfund vil vera ein røyndom.

Statsråd Qvisling har sagt om desse folk tvo uhyggelige san ^{ord} Landsforrædare - Hø forrædare."

Qvisling talte alid arbeidernes sak. Han var imot at de av sine ledere benytt-des som brikker for aa naa sine forræderiske mael - aa lage sovjetrepublikk av vaart land. Det er ikke noe aa si paa at folk slutter sig sammen for aa bedre sine økonomiske kaar, - det er ingen som har noget derimot, men at de utnyttas i politiske syemed hvorved det lages kamp med streik og lockout som utarnet begge parter. En bolsjevikagent Söderström hadde, da han ble arrestert, en oppgave paa seg som viste at han hadde vært med paa aa lage 28 streiker i Oslo paa 3 aar. -- fortalte Qvisling.

Vi gjør kanske rett i aa vere oppmerksomme paa at de samme menn som i 1932 arbeidet med aa lage engler til sovjetparadiset av det norske folk, som sitter med makten nu.

Evangelium skriver videre: ^{-1 4} Og det er et hovedpunkt her -- skapelsen av et rettferdig og solidarisk samfund. Bolsjevismen har sin løsning her :- opprør, -klassekamp, - proletariats diktatur, - men dette er en falsk løsning. Vi maa gi arbeiderne noe annet, - og vi maa komme arbeiderne i møte her. - Vi maa finne veie til aa forsone kapital og arbeide.

Tilslutning vil jeg pointere, at naar jeg har gått inn for dette, saa er det ikke for aa gaa mot de norske arbeidere, men det er for aa gaa mot den revolusjonære ledelse av arbeiderne.

Det er ikke paa noen måte mot arbeidernes det som nu skæer, det er tvert i mot en frigjørelse av arbeiderne.

Under dekke av talsmester om arbeiderklassens frigjørelse søker den revolusjonære ledelse aa drive arbeiderne inn paa sin revolusjonære politiks linje. - Hvad denne fører til vet vi. Den fører til politistat med sult og tvangsarbeide, - skrekkelige og den verste form av kapitalisme.

Jeg har reist mig mot dette fordi jeg vet hvad det betyr, i fast overbevisning om den fare som dette innebar for vaart land, og sikker paa at det tilsist vil lykkes aa sette disse folk utenfor, -at de norske arbeidere til slutt vil kaste dem og deres falske og fordervelige lære overbord og at de vil op ta en nasjonal arbeiderpolitikk til gagn for seg selv og det hele folk.

Det overveldende antal av de norske arbeidere er ikke for denne revolusjonære politikk, og jeg skulle ønske at de hadde det moralske mot til aa stoppe paa det stannpunkt, som jeg er sikker paa er deres egentlige indre stannpunkt.

Vi skal huske paa at vi lever i en merkelig tid. Vi har stort ansvar ikke bare like overfor dem som gikk forud, men vi har ogsaa et endnu større ansvar for dem som kommer etter oss.

Det er i slike tider som vaare at en nasjons skjebne blir bestemt for hundrer av aar fremover. -Det skal vi ikke glemme.

E f t e r s k r i f t.

Efterat Stortinget med 2/3 flertall hadde sluttet fast at Qvisling hadde ført fulgyldige beviser for at ledende menn i norske arbeiderbevegelse drev landsforradersk og høyforradersk virksomhet, og med et helt nett av organisasjoner arbeidet for innførelse av det sovjetrusiske system i Norge, og for Norges innlemmelse i de forenede sovjetrepublikker -- og stortinget hadde henstillet til regjeringen aa ha sin oppmerksomhet paa denne alvorlige sak -- blev intet gjort -- utover fra det at det fra landsende til landsende blev igangsatt en uhørt løgnkampanje mot Qvisling for aa røkkelegge disse kompromitterende kjensgjerninger og hindre de nødvendige tiltak for aa stanse den landsforraderske virksomhet.

Og ikke bare det, men våren 1935 blev regjeringsmakten overgitt til de selvsamme folk som stortinget tre aar tidligere selv hadde stemplet som landsforrader og høyforrader. *

Alt som foren er anført er notater fra Qvisling-saken 1932.

Oslo 1/5 1951

O. Hedalen.